

Det er her, at det altså er nødvendigt, hvis vi skal komme vide, at sikre et økonomisk fundament. Det er her, at det er vigtigt med en ramme, som gør, at lokale foreninger m.v. kan søge om midler til at markere dagen, som de nu vil, også med det tema, som de synes er vigtigt.

Det er altså fuldstændig perspektivløst, at ministeren stort set ikke kan sige andet, end at regeringen støtter intentionerne bag Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag. Men man har sådan set ikke noget at byde på hverken rent indholdsmæssigt eller økonomisk i den sammenhæng.

Jeg vil godt understrege, at vi fra Kristeligt Folkepartis side lægger utrolig stor vægt på bredden i temaer, der kan indgå i en markering af Auschwitzdagen. Det skal ikke kun være det jødiske holocaust, selv om jeg synes, at det er naturligt for Danmark med den historie, vi har, og med de jøder, der måtte flygte fra Danmark under Anden Verdenskrig, men det skal have et bredere sigte.

Jeg kunne også ønske, at f.eks. Dansk Center for Holocaust- og Folkedrabsstudier fik mulighed for at have det bredere sigte, men det kræver rent faktisk økonomiske rammer, for at man får udvidet sigtet til, at dets virksomhed – uden at vi skal tage en debat om DCHF her i dag – for alvor kommer til at omfatte politiske massedrab, sådan som der faktisk stod i den gamle lov.

Navnet for dagen kan også diskuteres. Som jeg sagde i sin tid, da jeg rejste spørgsmålet over for daværende statsminister Poul Nyrup Rasmussen, havde jeg selv tænkt, at det kunne hedde noget i retning af en mindedag for holocaust- og folkedrabsofre. Nu blev det så Auschwitzdag efter regeringens beslutning. Det kan vi selvfølgelig godt fortsætte debatten om, men det tror jeg sådan set er svært at ændre. Så er det mere at sikre, at dagen får den fornødne bredde, som det er mit indtryk at Folketinget i virkeligheden også ønsker at den skal have.

Jeg vil godt her afslutningsvis sige, at jeg synes, det i virkeligheden er et såre beskedent beslutningsforslag, Kristeligt Folkeparti kommer med, også i økonomisk henseende. Det er beskedent, når vi sammenligner med, hvad andre lande, der har påtaget sig forpligtelserne fra Stockholm, rent faktisk har gjort, ikke mindst hvis man ser på, hvad vores søsterlande i Norge og Sverige har gjort.

I Sverige afsætter man årlig 40 mio. kr. til oplysning om holocaust og andre folkedrab, og de penge, vi har afsat i Danmark, som altså ikke ensidigt går til det – det kan man vel tilnærmelses-

vis sige, da det vedrører DCHF – er 4,5 mio. kr. i 2003. Det er meget beskedent i forhold til det behov, der rent faktisk er.

Først og fremmest er den manglende finansiering medvirkende til, at vi ikke kan få bredt perspektiverne for Auschwitzdagen ud til også at blive virkelig folkeligt forankret i bred forstand, også geografisk, i forhold til de mange aktiviteter, der efterspørges ikke mindst på uddannelsesområdet, og som udenrigsministeren lagde så stor vægt på i forbindelse med en markering på Københavns Rådhus den 27. januar.

Lad mig slutte med at citere udenrigsministeren i den sammenhæng, for jeg mener, at det, som udenrigsministeren sagde, men som der altså ikke er blevet fulgt op på fra regeringens side, er helt rigtigt.

Udenrigsministeren sagde ved den lejlighed: Vi vil med Auschwitzdagen således ikke blot mindes ofrene for det 20. århundredes tragedier, men øge vores bevidsthed og viden herom. Vi vil sikre os, at de nye generationer gennem undervisning i skolerne bliver oplyst herom og lærer, at vejen til at undgå fortidens grusomme fejl ligger i respekten for hvert enkelt menneske, i tolerance og i viljen til at forstå den anden og det anderledes.

Kl. 19.10

Det er derfor vores hensigt i et bredt anlagt samarbejde med berørte myndigheder og organisationer at fremme undervisning i og formidle oplysning om holocaust, folkedrab og politiske masse mord i skolerne og gymnasierne, på læreanstalterne og i forbindelse med den almindelige folkeoplysning.

Dette er den første officielle danske Auschwitzdag. Det er vores håb, at dagen de følgende år vil blive markeret overalt i landets undervisningsinstitutioner og i forskellige byer på skift.

Således sagde udenrigsministeren den 27. januar i år. Jeg savner helt og aldeles, at undervisningsministeren i dag besvarer de udfordringer, som udenrigsministeren på Auschwitzdagen i år lagde op til at man ville tage fat på fra regeringens side.

(Kort bemærkning).

Tina Nedergaard (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Jann Sjørnsen, om hr. Jann Sjørnsen ikke kan forstå, når han nu selv fremhæver arrangementet på Københavns Rådhus, som netop dækkede over en meget stor og fin bredde i afdækning af folkedrab, masse mord og over-